

D. DOBRICEVIĆ, ilustracija iz djela *Aesopus moralisatus*. Brescia 1487.

ostvarenja. Od njegovih brojnih izdanja neka se čuvaju u našim zbirkama i knjižnicama (Cavtat, Zagreb, Zadar, Dubrovnik, Korčula, Hvar, Visovac). Do kraja života ostao vezan uz zavičaj, gdje mu je očuvana rodna kuća s grbom na kruni zdenca, a u župnoj crkvi i dvije raskošne brončane posude, odlični radovi renesansnog umjetnog obrta.

LIT.: M. Breyer, Prilozi k starijoj književnoj i kulturnoj povijesti hrvatskoj, Zagreb 1904, str. 1–20. — R. A. Peddie, Printing at Brescia in the XV century, London 1905. — G. Dalla Santa, Il tipografo dalmata Bonino de Boninis »confidente« della Repubblica di Venezia, Nuovo Archivio Veneto, 1915. — L. Donati, Bonino de Boninis stampatore, ASD, 1927–28, 3. — Isti, Alcune note su stampatori Dalmati, ibid., 1927–28, 4. — Isti, Saggio di un' esplorazione del Gellio di Bonino de Boninis (Brescia 1485), ibid. — M. Lucijanović, O rodnom mjestu Boninusa de Boninis, Dubrovački list, 1928, 5. — K. Krstić, Knjige iz Marulićeve knjižnice u Zadarskom državnom arhivu, Vjesnik bibliotekara Hrvatske, 1950, str. 281–288. — J. Badalić, Inkunabule u Narodnoj Republici Hrvatskoj, Zagreb 1952. — A. Gspan i J. Badalić, Inkunabule v Sloveniji, Ljubljana 1957. — C. Fisković, Lastovski spomenici, Prilozi – Dalmacija, 1966. Z. Mak.

DOBRINJ, gradić na otoku Krku. Srednjovj. komun, utvrđeno središte velikoga agrarnog teritorija s petnaestak sela, sagrađeno na hrptu brdskog ogranka. U *Dolinjem gradu*, najstarijem dijelu Dobrinja, kuće su u paralelnim nizovima, među kojima teku uski, često presvođeni prolazi; u prizemlju imaju konobu a na katu svega jednu stambenu prostoriju. Masivniji zidovi kuća na rubu grada preuzeli su obrambenu ulogu gradskih zidina. Župna crkva Sv. Stjepana spominje se već 1100. Do XVI. st. bila je trobrodna bazilika. Domaći graditelji u XV. i XVI. st. (Petar i Mihovil te meštri Vlahovići) višeputno je dograđuju i obnavljaju. U XVI. st. dograđeno je na visokom podziđu novo kvadratično svetište, presvođeno rebrastim mrežastim svodom u zakašnjelim gotičkim oblicima. Ostali dijelovi crkve obnavljaju se 1606. Današnji oblik dala je crkvi obnova nakon što je grom oborio stari zvonik 1720. Iza glavnog oltara je freska iz XVI. st., koja je uokvirivala srednjovjekovni, nestali poliptih. Fresku pokriva retabl, veliki polikromirani reljef iz 1602 (Sv. Trojstvo kruni Bl. Dj. Mariju, Sv. Stjepan i sveci zaštitnici dobrinjskih bratovština). Trijem pred crkvom (*čergan*) postoji već poč. XVII. st. U posjedu crkve je relikvijar Sv. Uršule, djelo provincijskoga gotičkog zlatara, pozlaćeni križevi iz XV. st., ciborij iz XVI. st., antependij Paola Veneziana iz XIV. st. (s prizorom *krunjenja Bl. Dj. Marije* te likovima Sv. Stjepana i Jakova — vez na

crvenoj svili). Na *Placi*, mjestu sastajanja, sajмова i pučkih svečanosti, cijelom stranom teče dvostruki red zidanih sjedala; u njezinu se začelju nalazio Knežev dvor, rezidencija potkneževa. Nad Placom izgrađena je crkva Sv. Trojice (Sv. Anton), pred kojom je plokata i *Smitir*, nekad gradsko groblje, na kojemu je majstor Pilepić 1725. sagrađio novi zvonik. U naselju postoji Muzejska zbirka s arheol., etnograf. i kulturno-pov. inventarom. — U selu Sv. Vid nalazi se istoimena ranoromanička crkva sa zvonikom na pročelju, zadužbina »slavnog Dragoslava« iz 1100. U dobrinjskoj su okolici još i romaničke crkve Sv. Jurja nad Krasom, Sv. Ivana u Sužanu (ostaci romaničkih fresaka), Sv. Marka na moru, Sv. Klementa u Klimnu (renesansni rezbareni retabl), Sv. Filipa i Jakova u Solinama, Sv. Petra u Rudinama (ugrađena spolija »crux gemmata« VII–VIII. st. i pletera IX–X. st.).

Dobrinj, nekada sijelo glagoljaškoga ruralnog kaptola, ima bogat fond glag. rukopisa i natpisa.

LIT.: B. Fučić, Sv. Petar u Solinama, Bulletin IAZU, 1961, 3. — V. Zlamalik, Paolo Veneziano i njegov krug (katalog), Zagreb 1967. — M. Bolonić i I. Žic-Rakov, Otok Krk kroz vjekove, Zagreb 1977. — B. Fučić, Glagoljski natpisi, Zagreb 1982. B. F.

DOBRONIĆ, Lelja, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 19. IV. 1920). Diplomirala 1943. i doktorirala 1946. u Zagrebu (*Umjetnost kovanog željeza u sjevernim hrvatskim krajevima*). Bila je kustosica Gipsoteke (1944–48) i Muzeja grada Zagreba (1948–63), znanstvena suradnica Regionalnoga zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu, znanstvena savjetnica i direktorica Povijesnoga muzeja Hrvatske (1967–80), gdje je organizirala niz važnih izložbi (Historijsko slikarstvo u Hrvatskoj, 1969; Portreti 1800–1870, 1973). God. 1952–65. glavni je urednik »Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske«. Istražuje graditeljstvo i izgradnju Zagreba u XIX. st. (Felbinger, Jambrišak, Klein, Plochberger), probleme iz povijesnoumjetničke topografije i povijest nestalih redova (templara, ivanovaca, sepulkralaca, augustinaca). Objavljuje izvornu građu (*Povijesni spomenici grada Zagreba*, XIX–XXII), bavi se muzeologijom i zaštitom spomeničke baštine; jedan je od osnivača Muzejskoga društva Hrvatske. Na temelju arhivske građe piše o nepoznatoj povijesti starih zagrebačkih urbanih struktura, brojnim umjetničkim ličnostima i dokumentima.

BIBL.: Muzeji i plastika, Muzeji, (Beograd) 1950, 5; *Yugoslav Museums — Museums of Croatia*, Museum (Pariz), 1952, 1; *Kovane rešetke na arhitektonskim spomenicima sjeverne Hrvatske*, Arhitektura, 1953, 4; *Kovano željezo Cvjetka Pečara*, Tkaličević zbornik, 1, Zagreb 1955; *Stare numeracije kuća u Zagrebu*, Zagreb 1959; *Zagrebački graditelj Janko Jambrišak*, Zagreb 1959; *Zgrada zagrebačkog Glavnog kolodvora*, Vijesti MK, 1962, 1; *Zaboravljeni zagrebački graditelji*, Zagreb 1962; *Beziehungen zwischen Wien und Zagreb in Architektur des 19. und 20. Jahrhunderts*, Der Aufbau (Beč), 1962, 8; *Zagrebački arhitekti Hönigsberg i Deutsch*, Zagreb 1965; *Bartol Felbinger i zagrebački graditelji njegova doba*, Zagreb 1971;

DOBRINJ, relikvijar Sv. Uršule. Župna crkva Sv. Stjepana